

voril tokrat poslanca Šušteršiča, rekel mu je, da se vršijo seje v Kranjskem deželnem zboru jako burno, na kar Šušteršič odgovori:

„Žalibog, Veličanstvo! Ne veseli nas, da se moramo tako bojevati, pa mi se bojujemo v domoljubnem smislu pod geslom: za Boga, za cesarja in za domovino!“

Nato cesar: „Pa vi se preveč pripravate med seboj, pri tem pa deželni zbor nič ne opravi, kar celo škoduje.“

Šušteršič: „Veličanstvo! Glavni vzrok temu je deželna vlada, katera nas sili na to radikalno stališče.“

Cesar: „Deželna vlada Vam vendar ničesar ne stori.“

Šušteršič: „Veličanstvo! Deželna vlada se je žalibog kot izvrševalni organ takozvane večine deželnega zbora pokazala, ki pa predstavlja le neznatno manjšino. Tako je morala velika večina dežele polagoma zavzeti radikalno, opozicijonelo stališče. Boli nas, da smo prisiljeni v boj v takej radikalnej obliki, toda mi smo že pred leti pred tem svarili. Pred tremi leti sem že prorokoval, da bode moralo tako priti, ako se okolščine ne bodo spremenile. Žalibog, okolščine se niso spremenile in tako je prišel sedanji položaj.“

Cesar je nato nevoljen Šušteršiču hrbet pokazal, brez da bi mu na njegove besede kaj odgovoril. Jasno je s tem obnašanjem pokazal, da mu hujskanje in kričanje posameznih kranjskih petelinov jako mrzi. In komu bi tudi ne! Ali bode temu počenjanju že vendar enkrat konec? Želeti bi bilo, toda upati ni. Ako malo ponehajo, s tem večjo silo v kratkem spet začno, ako na enem kraju premolknejo, oglasijo se v drugem s tem večjim krikom in truščem. Le tako naprej, bomo videli, kam da bomo prišli.

Spodnje-štajerske novice.

Iz Ptuja. Dne 11. t. m. se je vršilo v dvorani Nemškega doma obilno obiskovano zborovanje volilcev mestnih odbornikov. Gospod župan Ornig je v jasnih besedah poročal o svojem poslovanju in delovanju v času devetletnega županstva svojega, ter je pri tej priliki tudi opomnil, koliko lažnjivega obrekovanja, nesramnega opravljanja, častikraje i. t. d. je moral od strani brezznačajnih političnih in osebnih nasprotnikov pretrpeti, mislil je že od županstva odstopiti, a naposled je vendar vztrajal, ker hotel je svoje sovražniko razšemiti in jih ponižati ter vsemu svetu pokazati, da je vse te nesramne spletkarije povzročila potulmjena banda, obstoječa iz slovenskih kakor tudi nemških hujskačev, za katero noben slovar nima dovolj značilnega imena. Laž ima kratke noge, resnica pride prej ali slej na dan. Dokazalo se je, da je čast gospoda župana Ptujkega kljub tolikim napadom ostala neomadeževana, neoskrunjena, neprikrajšana, ter da je, če le kdo, on vreden popolnega in neomejenega zaupanja svojih volilcev, ki si bodo tudi s vsemi silami prizadevali omogočiti, da jim toli za-

služni in za blagor svojih somestnajov vneti mož še v prihodnje ostane naklonjen, skrben in pravičen oče — župan. Omenili smo to le zategadelj, da našim čitateljem pokažemo, kako klerikalna stranka blati može, kateri se veselé pri ljudstvu popolnega zaupanja in so tega tndi vredni, pokazati pa tudi, kako se ta natelecevanja na sama na sebi maščujejo. Putuhnjenci so se pa spet enkrat prav pošteno blamirali, in rudečica bi jih morali preleteti do vrh glave, ako bi imeli le količkaj sramu in vesti. V zadoščenje pa naj vzame gospod Ornig popolno zaupanje in zahvalo svojih volilcev, nemških in slovenskih, ki so mu to eneglasno izrekli.

Nova železnica se je dovolila od ces. kr. ministertva za železnice z odlokom z dne 19. oktobra t. l. in sicer od postaje Rajhenburg, (proge južne železnice Zidanmost-Sisek), do Rajštajna, ter se bode odprl ondašnjemu premogokopu živahen promet. Pričakovati smemo, da bode našlo mnogo delalcev Brežiškega kakor tudi sosednih okrajev, kateri si morajo sedaj v daljnih tujih krajih, celo v Ameriki, kruh služiti, v doglednem času v domačiji dovolj dela in povoljnega zaslužka.

Lokalna železnica Grobelno — Rogatec se bode z 31. decembrom t. l. javnemu prometu izročila. Glasom vožnega reda bodeta vozila na dan v vsakej smeri po dva vlaka in sicer: Odvoz iz Rogatca ob 12. uri poldne, pride ob 1. uri 33 min. v Grobelno. Odvoz iz Rogatca ob 5. uri 58 min. zvečer, pride ob 6. uri 58 min. v Grobelno. Odvoz z Grobelno ob 9. uri 45 min. predpoldne, pride ob 11. uri 12 min. v Rogatec. Odvoz z Grobejno ob 3. uri 50 min. popoldne, pride ob 5. uri 17 min. v Rogatec.

Poštarico pri Sv. Bolfanku v Slov. gor. opozarjamo, da ima vse pošiljatve, ki dojdejo na ondotno pošto, brez izjeme in brez razločka dotičnim adresatom nemudoma in redno oddajati, kakor to poštni predpisi zahtevajo. Pritožilo se je pri nas že mnogo ondotnih prebivalcev čez poštarico gpdčno. Faniko Kocuvan, da je v svojem peslovanju jako površna, zato ji dajemo nasvet, naj se v prihodnje drži poštnih predpisov natančneje, in če bomo to zadevo ces. kr. poštnemu ravnateljstvu v Gradcu nanzanili in ob enem v našem listu gospodično Faniko pod krtačo vzeli.

Hujskarija v Št. Lenartu v Slov. Goricah ne preneha, temveč jo klerikalni kričači na vse mogoče načine podpihujejo. V umazanih časnikih blati ta sodrga nemške prebivalce tamošnjega trga na tako nezaslišan način, da mora človek zares dobrega želodca biti, da mu ne postane slabo. Sosebno se zaganjajo ti klerikalni petelini v obrtnike, kateri nočejo ž njimi tuliti, a upamo, da jim bode nameravani bojkot izpodletel ter se njih nesramne nakane izjavile, da bodo morali strup, katerega so drugim nastavili, sami požreti. Vsak kmet pač gre tjakaj nakupovat, kjer pričakuje dobro in pošteno postrežbo on ne gleda na to, je-li trgovec Nemeč ali Slove- nec, mestjan ali kmečki kramar, pa tudi ve, da to

hujskanje ni povzročeno od ljudstva, temuč naravnoma od posameznih tržkih pisavev, katerim je samo na tem ležeče da napravljajo prepir, za hrbtom se pa potem smeji. Ne gre toraj pametnemu človeku, te ničvredneže poslušati, temuč pljune naj vsakdo pred takim malopridnežem, ki ni vreden, da med nami živi. Kmetje so pošteni ljudje, pa jim tudi ni za hujskarijo, ter želijo mir; spoznajo naj te nemirneže, če pa ne, tedaj bodejo se prepozno zavedli, da so zašli v zanke klerikalnih izkoriščevalcev in zapegljivcev. Njih podjetja imajo le kratek obstanek, izgledov, za to imamo na Spodnjem Štajerskem dovolj.

Od Ptujskih sejmov. Živinski sejem dne 16. decembra t. l. je bil dobro obiskovan; prignalo se je 30 konjev, 591 goved in 320 svinj. Cene so bile srednje nastavljene, kupčija je bila vsled tega precej živahna. Kupcev je bilo precejšno število iz iz daljnih krajev, posebno iz Srednjega Štajerja. — Špeharski sejem se je vršil 12. in 18. t. m. Obekrati se je prodalo skoraj vse pripeljano blago. Cene so bile za prodajalce precej ugodne, ker je stal kilogram slanine (la, brez kože) 1.20 — 1.24 K, kg. masti 1.30 — 1.40 K, kg. gnjati 0.96 — 1.00 K, kg. plečeta 0.88 — 0.96 K, kg. hrbtenine (ribe) 1.32 — 1.44 K, kg. mesa za klobase 1.08 — 1.20 K. — Prihodnji svinjski sejem bode dne 5. januarja, živinski sejem pa 7. januarja 1904. Pričakovati smemo za oba obilo kupcev.

Dopisi.

Iz slovenskih krogov. Mili, dragi nam „Štajerc“, povedati ti vendar moramo, kakšna jeza kipi vsakemu poštenemu človeku, poštenemu slovenskemu kmetu ali trgovcu, ko bere ob priložnosti nesramne hujskarije v umazanem mariborskem farskem in dohtarskem listu „Slov. Gospodarju“ v števil. 49, z dne 3. dec. t. l. na tretji strani pod naslovom „Iz slovenskih Haloz“ o Ptujskem sejmu sv. Katarine. Mi kmetje smo iz zadnjih vrst omenjenega članka ročno spoznali, da je pisac teh nesramnih kvant kakor po navadi zopet nek škodljivec naroda in krščanske vere ter v sramoto častiti duhovščini pokvarjeni klerikalec v neki haložki fari. — Ljubi „Štajerc“! ravno ti ljudje se hlinijo po kmetskih hišah deloma po beračenju in bernji, ter nadlegujejo vso hišo, pri kateri tebe, ljubi „Štajerc“ najdejo, celo na prižnici in v spovednici te preganjajo, lotijo se tudi najpoštenejših hiš, v katerih se v pouk in kratkočasje nahajaš. Ta farizejski hinavec razlaga v omenjenem članku postopanje Ptujčanov ob času Katarinskega sejma pri zaračunjanju kramarskih prostorov. Če so kramarji toliko ali toliko plačali, dobro, ta denar se je pa saj pošteno zabeležil v javnih računih v korist mesta in kmetov. „Štajerc“, poprašaj pa še tudi ti, kako so računili in računijo ti farizejski hinavci ubogemu ljudstvu pri vsakej priložnosti, kakor pravijo v „dobre namene“! Vsak dogodek v družini znajo izkoriščati, naj že bo vesel ali žalosten, kakor so krst, ženitnina, pogreb. Je umrl najubožnejši kočar ali

kočarica in zapustil vdovca ali vdovo z malimi otročiči, ali ne zaračunite vi pogreba s 10, 15, ja celo 50 kronami, ter znesek neusmiljeno izterjate. Čestokrat računite za malenkostne pisarije čez postavno določene meje. Povejte nam vi volkovi v ovčjih oblekah, kaki prijatelji kmetskega ljudstva ste vi!? Pokažite nam le eden slučaj iz Kristusovega življenja, v katerem bi On ljudstvo proti plačilu podučeval, tolažil, blagoslavljal! Povejte nam eno točko iz Kristusovega nauka, iz naše čiste svete vere, ki bi velela ljudstvo odirati in si nakupičiti bogastva! — Kje vas uči vaš prevzvišeni poklic ščuvati ljudstvo in širiti sovražstvo? Bliža se prihod Kristusov v duhu, — ako bi pa prišel v osebi, poprijel bi gotovo zopet za bič, stopil v tempelj in rekel: poberite se vi farizeji, kajti vi ste naredili hišo božjo v jamo razbojnikov! Ste li vi moji nasledniki? Sem jaz vas tako učil? Ja, t a k i ljudje se hlinijo za kmečke prijatelje. Za brezverca, nemškutarja itd. razglasijo vsacega, ki si upa jim le trohico resnice v lica povedati, ki se predrzne le na eno samo napako jih opozoriti. Začeli smo kmetje že resnico spoznavati, tudi v čisto temnih glavah se je začelo daniti. Prišel bode čas žetve, ljulika se bode odbrala od pšenice in se sežgala. Živimo po p r a v i krščanski veri, po naukih pravih duhovnih očetov, ki so v r e d n i biti nasledniki Kristusovi! Hvala Bogu, še imamo take med nami. Varujmo si pšenico, ljuliko pa zasledujmo, odbirajmo, zatirajmo, uničimo! Kmetško okrožje.

Od sv. Trojice v Slovenskih goricah. Pri nas imamo šestero č. gg. očetov Frančiškanov, ki v našej fari dušno pastirstvo oskrbujejo, in sicer je po rodu petero Kranjcev, oče gvardijan pa je Hrvat. Vsi so slovenskega jezika popolnoma zmožni, kljub temu so nekateri od pridig kakor izključeni. Gospoda gvardijana vidimo vsako nedeljo in praznik po dvakrat na prižnici, da pridiga in krščanski nauk razlaga — večinoma praznim klopem. Odkritosrčno Vam pove-mo, oče Miklavž, da jednoličnost in enakomernost utruja, posebno velja to pravilo govornikom. Ne gledé na Vaša groženja, oštevanja i. t. d. s prižnice Vam farmani svetujemo, da, celo prosimo Vas, pustite po redu tudi Vašim sobratom nam sv. evangelij in krščanski nauk razlagati, ker menjava vedno zanima. Marsikateri vernik več bi poslušal pridigo, ko bi se ta enoličnost enkrat odstranila. Mislimo si pa tudi, da bi se Vaši gg. sobratje ne predrznili tako meni nič tebi nič farmane na tak nezaslišan način sumičiti in psovati, kakor ste storili to Vi pred nekaj časom gospod gvardijan s tem, da ste nas farmane krivili, mi bi bili Vam cerkev od zunaj s človeškim blatom omazali. Človek se mora vedno popred prepričati, predno svojega bližnjega nesramnega dejanja dolži, posebno pa se naj tega pravila drži duhovnik, ako želi, da bi ga verniki ljubili in spoštovali. Seveda ste se morali v prvi vrsti na Trojiške naprednjake in „nemčurje“ zaleteti, a spodobilo bi se Vam, kot učenemu in olikanemu gospodu, da bi bili potem, ko ste se prepričali, da so zunanjo steno cerkve šolarji z mehкими lupinami kobljih kostanjev onesnažili, vsaj